

Vězeňská služba České republiky
Generální ředitelství Praha

Soudní č. 1672/1a, pošt. příhrádka 3, 140 67 Praha 4, tel.: 244 024 111, fax: 244 024 809, ISDS: b86abcb

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

Počet výtisků: 1
Výtisk č.: 1
Počet listů: 1 (oboustranně)

Datovou zprávou

SDĚLENÍ

ve věci žádosti o poskytnutí informace

Vězeňská služba České republiky, se sídlem Soudní 1672/1a, 140 67 Praha 4, jako povinný subjekt podle § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů („povinný subjekt“), obdržela dne [REDACTED] prostřednictvím datové zprávy požadavek na poskytnutí informace ve smyslu čl. 17 Listiny základních práv a svobod a prováděcího zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů („zákon o svobodném přístupu k informacím“), který podal [REDACTED] („žadatel“).

Žádost o poskytnutí informace dle zákona o svobodném přístupu k informacím povinný subjekt zaevidoval pod [REDACTED]. Žadatel se učiněným podáním domáhá sdělení, zda:

- 1) „Disponuje Vězeňská služba České republiky informacemi o tom, jak se vyvíjela odměna za práci pro odsouzené?“.
- 2) V návaznosti na to, uvádí: „bude-li odpověď na první otázku kladná, prosím o uvedení této informace (jak se liší odměna za práci odsouzených zařazených do práce v provozovnách Střediska hospodářské činnosti, vnitřním provozu, vlastní výrobě věznice a u tzv. cizích subjektů).“.

I.

Žádost o poskytnutí informace povinný subjekt nejprve posoudil z hlediska právní úpravy práva na svobodný přístup k informacím. I konstatuje, že právo na informace patří podle Listiny základních práv a svobod („Listina“), která je součástí ústavního pořádku České republiky, mezi základní práva. Podle čl. 17 odst. 1 až čl. 5 Listiny, svoboda projevu a právo na informace jsou zaručeny, každý má právo vyjadřovat své názory slovem, písmem, tiskem, obrazem nebo jiným způsobem. Právo vyhledávat a šířit informace je možné omezit zákonem, půjde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti. Lze i dodat, že právo na informace není neomezené a absolutní, ale nutně naráží na určité limity. Jak uvedl Ústavní soud (usnesení

ze dne 18. prosince 2002, sp. zn. III. ÚS 156/02): „Právo na informace však nelze chápat jako neomezené právo člověka na uspokojení osobní zvědavosti či zvidavosti.“

Právním předpisem, kterým je realizováno právo na svobodný přístup k informacím, jest zákon o svobodném přístupu k informacím. K odmítnutí žádosti povinný subjekt přistoupí tehdy, jestliže úspěšnému naplnění povinnosti poskytovat informace brání některé z omezení práva na informace, která jsou vymezena v § 7 až 11 zákona o svobodném přístupu k informacím.

Z hlediska výše uvedeného povinný subjekt žádost posoudil z hlediska skutkového a právního stavu, konstantní judikatury, provedl ve věci správní uvážení. V rámci řízení taktéž vážil, zda poskytnutí informace možno realizovat postupem na základě § 6 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím. V něm se stanoví: „Pokud žádost o poskytnutí informace směřuje k poskytnutí zveřejněné informace, může povinný subjekt co nejdříve, nejpozději však do sedmi dnů, místo poskytnutí informace sdělit žadateli údaje umožňující vyhledání a získání zveřejněné informace, zejména odkaz na internetovou stránku, kde se informace nachází.“. Povinný subjekt dospěl k závěru, že je na místě informace takto poskytnout.

II.

Jednou z povinností odsouzené osoby je podle § 28 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, povinnost pracovat, pokud je odsouzené osobě přidělena práce a není uznána dočasně práce neschopnou, nebo není po dobu výkonu trestu uznána zdravotně nezpůsobilou k výkonu práce. K zaměstnání odsouzené osoby u jiného subjektu než věznice je nutný její předchozí písemný souhlas. Současně je zákonem č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční strážní České republiky, ve znění pozdějších předpisů, dána možnost provozovat hospodářskou činnost za účelem zaměstnávání osob ve výkonu trestu odnětí svobody, případně i osob ve výkonu vazby.

Pokud jde o odměňování zaměstnaných odsouzených, Vězeňská služba České republiky tyto údaje sleduje a eviduje. Jsou součástí i zveřejňovaných údajů o činnosti Vězeňské služby České republiky, např. ve Výročních zprávách (viz <https://www.vscr.cz/sekce/vyrocní-zpravy>).

Pro ilustraci lze z Výroční zprávy za rok 2020 vyjmout k otázce odměňování zaměstnaných vězňů, že průměrná měsíční odměna odsouzených za rok 2020 byla 5 488 Kč, což je o 912 Kč více než v roce 2019.

Ve vnitřním provozu a vlastní výrobě mělo 2 841 pracujících odsouzených průměrnou měsíční odměnu 6 632 Kč, v provozovnách Střediska hospodářské činnosti mělo 3 714 pracujících odsouzených průměrnou měsíční odměnu 4 839 Kč a 1 006 pracujících odsouzených zařazených u cizích podnikatelských subjektů mělo průměrnou měsíční odměnu 5 605 Kč.

Průměrné měsíční odměny odsouzených ve výše uvedených provozech jsou vyšší než v roce 2019, a to z důvodu navázání odměňování odsouzených zařazených do práce ve výkonu trestu odnětí svobody na minimální mzdu.

